

Mažasis princas

Numeruotas
leidimas

iš 1999

Antoine de Saint-Exupéry

Antoine de Saint-Exupéry

Mažasis princas

Iš prancūzų kalbos vertė
RADVILĖ SKRINSKAITĖ

*Žvaigždės žmonėms reiškia skirtingus dalykus.
Tiems, kurie keliauja, žvaigždės rodo kelią.
Kitiems jos tik žiburėliai.*

Turiny

Pirmas skyrius	11
Antras skyrius	15
Trečias skyrius	21
Ketvirtas skyrius	24
Penktas skyrius	30
Šeštas skyrius	35
Septintas skyrius	38
Aštuntas skyrius	42
Devintas skyrius	49
Dešimtas skyrius	53
Vienuoliktas skyrius	60
Dvyliktas skyrius	62
Tryliktas skyrius	65
Keturioliktas skyrius	70
Penkioliktas skyrius	76
Šešioliktas skyrius	81
Septynioliktas skyrius	82
Aštuonioliktas skyrius	88

Devynioliktas skyrius	91
Dvidešimtas skyrius	93
Dvidešimt pirmas skyrius	96
Dvidešimt antras skyrius	104
Dvidešimt trečias skyrius	107
Dvidešimt ketvirtas skyrius	108
Dvidešimt penktas skyrius	112
Dvidešimt šeštas skyrius	116
Dvidešimt septintas skyrius	125

SKIRIU LEONUI VERTUI

Norėčiau atsiprašyti vaikų, kad skyriau šią knygą suaugusiam žmogui. Turiu tam rimtą pasiteisinimą: šis suaugęs žmogus yra mano pats geriausias draugas pasaulyje. Turiu kitą pasiteisinimą: šis suaugęs žmogus gali suprasti viską, net knygas vaikams. Turiu ir trečią pasiteisinimą: šis žmogus gyvena Prancūzijoje, ten alks-ta ir šąla. Jam tikrai reikia paguodos. Jei visų šių pasiteisinimų nepakanka, norėčiau šią knygą skirti vaikui, kuriuo kažkada buvo šis suaugęs žmogus. Visi suaugusieji iš pradžių buvo vaikai. (Tačiau vos keli tai prisimena.) Taigi dedikaciją pataisau:

SKIRIU LEONUI VERTUI,
KAI JIS BUVO MAŽAS BERNIUKAS

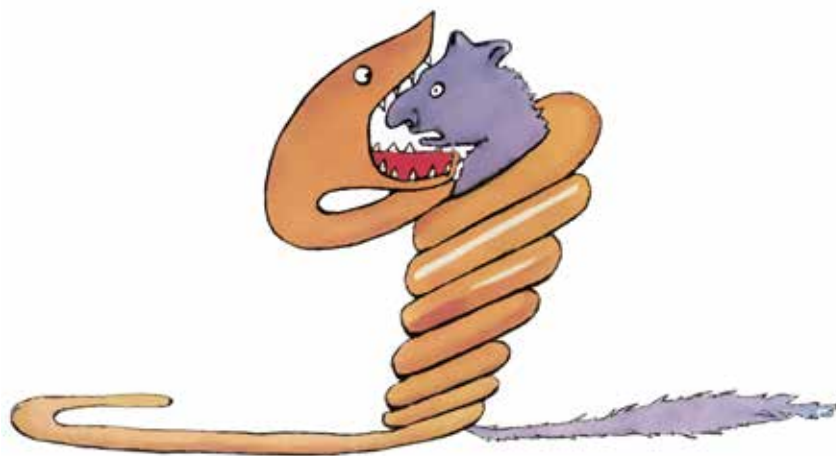

*Jei myli gėlę, gyvenančią kažkurioje žvaigždėje,
tada naktį stebėti dangų gera.
Tada lyg visos žvaigždės pražysta.*

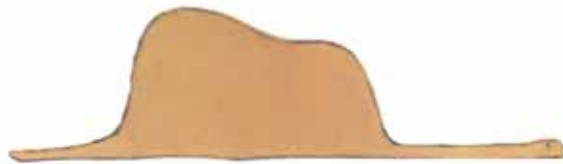
Pirmas skyrius

Kartą, kai buvau vos šešerių, knygoje apie nepalietas girias, kuri vadinosi „Tikros istorijos“, išvydau nuostabų paveiksluką. Jame buvo pavaizduotas žvėrį ryjantis smauglys. Štai piešinio kopija:

Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai vienu ypu praryja savo grobį, nė nekramtydami. Po to jie nebegali pajudėti ir šešis mėnesius virškindami miega.“

Tada aš daug mažiau apie nuotykius džiunglėse ir spalvotu pieštuku man pavyko nupiešti pirmąjį piešinį. Mano piešinys Nr. 1 buvo toks:

Parodžiau savo šedevrą suaugusiesiems ir pasiteiravau, ar piešinys juos gąsdina. Jie atsakė: „Kodėl gi skrybėlė turėtų mus išgąsdinti?“

Mano piešinys nebuvo skrybėlė. Aš nupiešiau smauglį, virškinantį dramblį. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusieji suprastų. Jiems visada reikia paaiškinti. Mano piešinys Nr. 2 buvo toks:

Suaugusieji man patarė mesti atvirų ir uždarų smauglių piešinius į šalį ir labiau domėtis geografija, istorija, aritmetika ir gramatika. Taigi šešerių buvau priverstas mesti didingą menininko karjerą. Piešinių Nr. 1 ir Nr. 2 nesėkmė mane atbaidė nuo šio užsiėmimo. Suaugusieji niekada nieko patys nesupranta ir vaikams tikras vargas vėl ir vėl jiems aiškinti.

Taigi turėjau pasirinkti kitą profesiją ir išmokau pilotuoti lėktuvus. Apskraidžiau kone visą pasaulį. Tiesa, geografija man tikrai pravertė. Vos žvilgtelėjęs galėjau atskirti Kiniją nuo Arizonos. Naktį pasiklydus tai labai naudinga.

Gyvenime daugybę kartų teko sutikti begalę rimtų žmonių. Daug kartų gyvenau su suaugusiaisiais. Mačiau juos iš labai arti. Mano nuomonė apie juos ne itin pagerėjo.

*Suaugusieji niekada nieko patys nesupranta ir vaikams
tikras vargas vėl ir vėl jiems aiškinti.*

Sutikęs suaugusiuosius, kurie man pasirodydavo bent kiek nuovokesni, jiems parodydavau savo piešinį Nr. 1, kurį visada saugoju. Norėjau sužinoti, ar jie iš tiesų ką nors supranta. Bet visi jie man atsakydavo: „Tai skrybėlė.“ Daugiau aš su jais nebekalbėdavau nei apie smaigius, nei apie girias, nei apie žvaigždes. Prisitaikydavau prie jų. Kalbėdavau apie bridžą, golfą, politiką ir kaklaraiščius. O suaugusieji džiaugėsi pažinodami tokį protingą žmogų.

Antras skyrius

Taigi gyvenau vienas, neturėdamas su kuo nuoširdžiai pasikalbėti, kol prieš šešerius metus Sacharos dykumoje patekau į avariją. Kažkas sugedo mano lėktuvo variklyje. Kadangi su manimi nebuvo nei mechaniko, nei keleivių, pasiryžau pats pabandyti sutaisyti gedimą. Tai buvo gyvybės ar mirties klausimas. Vandens beturėjau vos aštuonioms dienoms.

Taigi pirmąjį vakarą užmigau ant smėlio už tūkstančio mylių nuo žmonių gyvenamųjų vietų. Buvau kur kas labiau atskirtas nuo žmonių, nei vidury vandenyno ant plausto plūduriuojantis laivo katastrofą išgyvenęs žmogus. Taigi galite įsivaizduoti, kaip nustebau, kai auštant mane pažadino juokingai švelnus balselis. Jis sakė:

– Prašau... nupiešk man avį!

– O!

– Nupiešk man avį...

Pašokau ant kojų lyg žaibo trenktas. Gerai prastryniau akis. Įdėmiai įsižiūrėjau ir pamačiau labai nepaprastą žmogutį, kuris rimtai mane nužiūrinėjo. Štai geriausias jo portretas, kurį man vėliau pavyko nupiešti. Tačiau mano piešinys, aišku, nėra toks žavus, kaip jis pats. Aš dėl to nekaltas. Suaugusieji mane atkalbėjo nuo dailininko karjeros, kai buvau šešerių, ir daugiau nieko, be uždarų ir atvirų smauglių, piešti neišmokau.

Taigi stebėjau šį apsireiškimą iš nuostabos išplėstomis akimis. Neužmirškite, kad buvau už tūkstančio mylių nuo gyvenamųjų vietovių. Tačiau mano žmogutis neatrodė nei pasiklydęs, nei mirtinai nuvargęs, nei mirštantis iš alkio, troškulio ar baimės. Jis niekuo nepanėšėjo į dykumos viduryje pasimetusį vaiką, tūkstantį mylių nutolusį nuo gyvenamųjų vietų. Kai pagaliau įstengiau prabilti, jam pasakiau:

– Bet... ką tu čia veiki?

O jis man tada labai tyliai, bet labai rimtai pakartojo:

– Prašau... nupiešk man avi...

Kai viskas pernelyg paslaptinga, nedrįstame nepaklusti. Kad ir kaip absurdiška man atrodė, atsidūrus už tūkstančio mylių nuo visų gyvenamųjų vietų ir gresiant mirčiai, aš iš kišenės išsitraukiau popieriaus lapą

*Įrodymas, kad mažasis princas gyveno, yra tas,
kad jis buvo nuostabus, juokėsi ir norėjo avies.*

ir automatinį plunksnakotį. Bet tada prisiminiau, kad mokiausi daugiausia geografijos, istorijos, aritmetikos ir gramatikos, tad žmogučiui niūriai pasakiau, kad piešti nemoku. Jis man atsakė:

– Nesvarbu, nupiešk man avį.

Kadangi niekada nebuvo piešęs avies, popieriuje nupiešiau jam vieną iš dviejų piešinių, kuriuos sugebėjau nupiešti. Smauglį, ryjantį dramblių. Apstulbau, išgirdęs žmogutį sakant:

– Ne! Ne! Nenoriu dramblio smauglyje. Smaugliai – labai pavojingi, o drambliai – griozdiški. Mano planetoje mažai vietos. Man reikia avies. Nupiešk man avį.

Ir aš nupiešiau:

Jis atidžiai pažvelgė, tada:

– Ne! Ši labai jau ligota. Nupiešk kitą.

Aš vėl nupiešiau:

Mano draugas švelniai, atlaidžiai nusišypsojo:

– Matai... tai ne avis, o avinas. Jis su ragais...

Skaitykite likusius
110 iš **128** puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

klausykla.lt

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

*„Mažasis princas“ – tai kelionė į nesumeluotą ir tyrą pasaulį,
kuris vertinamas ne tik akimis, bet ir širdimi.*

Dykumoje nukritusio lėktuvo pilotas sutinka berniuką, kuris vienas gyvena savo mažoje planetoje, bet kartais nukeliauja į kitas planetas, kad sužinotų svarbiausių gyvenime dalykų: kas yra draugystė, vieatvė, lemtis ir meilė. 1943 m. sukurtas „Mažasis princas“ yra pasaulinis leidybos fenomenas, išverstas į daugiau nei 300 kalbų ir dialektų. Daugiau nei 200 milijonų egzempliorių išleista filosofinė pasaka, skelbianti žmogiškąsias vertybes, jau beveik 80 metų nepraranda populiarumo. Tiesdamas tiltus tarp kartų, žmonių ir žemynų švelnus ir išmintingas Antoine'o de Saint-Exupéry „Mažasis princas“ žavi ir jaudina tiek vaikų, tiek suaugusiųjų, tiek nuolatinių gerbėjų, tiek tų, kurie sutinka Mažąjį princą pirmą kartą, širdis. Šiame leidime rasite pilną originalų tekstą su nuostabiomis autoriaus iliustracijomis.

Antoine de Saint-Exupéry (1900–1944) – prancūzų rašytojas ir lakūnas. Būdamas dvylikos metų pirmą kartą pakilo į orą lėktuvu – šis įvykis nulėmė jo likimą: jaunuolis tapo profesionaliu lakūnu. Savo karjerą pradėjęs oro pašto lėktuvuose, Antrojo pasaulinio karo metais rašytojas tarnavo karo žvalgybos aviacijoje. 1943 m., būdamas JAV, parašė „Mažąjį princą“, atnešęs jam neblėstančią šlovę, ir pats šią knygą iliustravo. A. de Saint-Exupéry Mažasis princas visiems laikams tapo taikos ir gerumo simboliu bei vaikų teisių ambasadoriumi.

Mažasis princas

POPULIARIAUSIA PASAULYJE KNYGA

„Mažasis princas“ – populiariausia pasaulyje knyga,
kuri privalo būti kiekvieno žmogaus kolekcijoje.

ISBN 978-609-484-420-1

www.obuolys.lt

Knygos pigiau, įdomybės ir ištraukos nemokamai

